

YAZAR HAKKINDA

Dr. John F. Demartini, Şifa Felsefesi Bilgelik Okulu'nun kurucusudur. Demartini, deneyim alanı ve çalışmaları pek çok alana yayılmış eşine az rastlanan, üstün yetenekli bir insandır. Kariyerine kayropratik doktoru olarak başlamış ve arkasından 200 farklı disiplinde Yaşam ve Sağlıkın Evrensel Prensipleri adını verdiği çalışmalar yapmıştır. Aynı zamanda uluslararası bir konuşmacı olan Dr. Demartini, dinleyicilerine aydınlatıcı perspektifi, insan doğası ile ilgili mizahi gözlemleri ve pratik önerileri ile yepyeni bir bakış açısı kazandırır. Onun bilgelik dolu sözleri zihinlere ilham verir, kalpleri açar ve insanları harekete geçirir. Koşulsuz sevgi anlayışı ve felsefesi psikolojiyi tekrar şekillendirmektedir. Ayrıca, geliştirdiği devrim niteliğindeki kişisel gelişim metodolojileri dünya üzerindeki milyonlarca kişinin hayatını değiştirmiştir.

DESTEK YAYINLARI: 1544
KİŞİSEL GELİŞİM: 253

DR. JOHN DEMARTINI & NATALYA ANDROSOVA / İÇİMİZDEN DOĞAN GÜÇ: ŞÜKÜR ETKİSİ
Orijinal İsmi: The Gratitude Effect (Inner Power)

"Original English language Copyright (c) 2020 by John Demartini. Turkish-language edition Copyright (c) Destek Yayinlari. All rights reserved."

Bu kitabın yayım hakları Kayı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır
Çeviren: Ayşe Deniz Yurdakul
Redaksiyon: Mine Madenoğlu
Editör: Özlem Küskü
Son Okuma: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştu
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak-Mesud Topal

Destek Yayınları: Aralık 2021
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-525-8

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42 – Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Destek Dukkan

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul
Tel. (0) 212 613 30 06

*Nicole Kidman, Paris Hilton, Donal Trump, John Travolta,
Sylvester Stallone, Julia Roberts ve Brad Pitt'in mentörü*

DR. JOHN DEMARTINI
NATALYA ANDROSOVA

İÇİMİZDEN DOĞAN GÜÇ

ŞÜKÜR
ETKİSİ

ÇEVİRMEN: AYŞE DENİZ YURDAKUL

DESTEK
YAYINLARI

İÇİNDEKİLER

BİRİNCİ BÖLÜM

Şükür Etkisi Nedir? 7

İKİNCİ BÖLÜM

Şükran Duygusu ve Ruhsal Arayış 25

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Nasıl Dâhi Olunur? 49

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yaptığınızı Sevmek ve
Sevdiğinizi Yapmak 75

BEŞİNCİ BÖLÜM

Şükran Duygusu ile
Servet Sahibi Olmak 99

ALTINCI BÖLÜM

İnsanın Evi Gibisi Yoktur 125

YEDİNCİ BÖLÜM

Herkes Aynı Tarafa Yaslansaydı
Dünya Devrilirdi 153

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Şükranla İyileşmek 183

DOKUZUNCU BÖLÜM

Şükran ile İlgili Son Düşünceler 211

Şükran Günlüğü 227

BİRİNCİ BÖLÜM

Şükür Etkisi Nedir?

*Şükran, erdemlerin en büyüğü
olmakla kalmaz,
aynı zamanda tüm
erdemlerin de annesidir.*

- Cicero

Ben, Şükran Günü'nde doğmuşum, annem belli ki benim şükran dolu bir insan olmamı istemiş. Beni o günde doğurarak, şimdi “Şükür Etkisi” adını verdiğim konu ile ilgilenmemin adeta kaçınılmaz olmasını sağlamış. Bir gün, ben dört yaşlarındayken annem yatağıma oturup bana doğru eğilerek “Oğlum, her zaman şükretmelisin çünkü şükredenler ve yaşamları için minnet duyanlara hep daha da minnettar olacakları şeyler verilir” dedi. Annemin bu ilham verici sözlerini hiç unutmadım. Bilgelik dolu bu sözler bana bütün hayatım boyunca rehberlik etti. “Şükür Etkisi”ni yaratmamı sağlayan da bu sözlerdir.

Őukran Duymaya Değer Bir Şey Olduğunda Őukrederim

*Sefaletimizi dikkatlice
sayarız ve çok düŐünmeden
kutsamalarımızı kabul ederiz.*

- in Atasözü

Hayatımızda Őukran duyarak hatırlamadığımız her dakika yerince incelemediğimiz bir dakikadır. Eğer onu incelemiş olsaydık, altında yatan, kimi filozof ve teologların “büyük ilahi plan” dedikleri planın muhteŐem ve gizli düzenini görebildik. Esasen, sadece bizim sınırlı algısal gerekliğimizde değil, her yerde sevğiden başka hiçbir Şey yoktur. Tüm doğanın içinde, genellikle gizlenmiş, mahfuz ve senkronize bir denge mevcuttur. Albert Einstein bu konuda Şöyle der: “Bütün yüksek bilimsel çalıŐmaların arkasında, dünyanın mantık ve anlaşılabilirliğini dini hislere benzeyen bir hisle kavrama eğilimi mevcuttur. Yüksek zihnin ürünü olan, deneyimlerde ortaya çıkan ve derin duygular içeren bu gcl inanç benim Tanrı kavramımı temsil eder.”

Senelerdir, yoğun bir Şekilde seyahat etme Şansına sahibim. Bu seyahatlerim sırasında dünyanın her yerinde karŐılaŐtığım insanlara “Sadece 24 saat mrnz kaldığınız bilseydiniz ne yapardınız?” diye sordum. Çoğu kişi, “Sadece 24 saatim kalmış olsa, hayatıma değer katan kiŐilere teŐekkür eder ve onları sevdiğimi söylerdim” dedi. İnsanlara ayrıca “Ne Şekilde sevilme ve takdir edilmek isterdiniz?” diye de sordum. Irk, renk, dil,

din, yaş fark etmeksizin çoğu kişi “kendileri olarak” sevilme ve takdir edilmek istediklerini söylediler.

Neden sevmeyelim ve takdir etmeyelim ki? Yaradılışım ve fitratım gereği bu sevgi misyonunu gururla ve mütevazı bir şükranla yerine getirebilme şansına sahip oldum. *Şükür Etkisi*'ni yazmamın bir sebebi de budur.

İnsanlar, gerçekten oldukları kişi olarak sevilip takdir edilmek istiyorlarsa eğer, demek ki sevgi ve takdir, insan varoluşunun özünü oluşturur. Böylece, “Şükür Etkisi” denilen halin ne olduğunu anlamak için bir arayışa çıktım. Şükranın; minnet, takdir ve merhamet anlamına geldiğini öğrendim. Şükran duygusu, arzu ve temenni ettiğimiz şeyler gerçekleşince ya da insani istek ve niyetlerimiz teologların “ilahi arzu” dediği gizli düzen ile eşleşince ortaya çıkıyordu. İlahi olana şükran duyup karşısında mütevazı olduğumuzda, eminlik hissiyle insanlık için de şükranla dolarız. Algılarımız ve duygularımız denge içerisinde olmadığında ve ilahi düzenin o güzel dengesini hissetmediğimizde, bizim niyetimiz ilahi niyet ile çatışmaya başlar. Böylelikle şükran duygumuzu kaybederiz.

Çoğu kişi, kişisel değerleri sorgulanmak yerine desteklenmediğinde ve istedikleri şeyleri kolaylıkla elde ettiklerinde şükran duyar. Bu kişiler, değerleri sorgulandığında ya da istediklerini elde edemediklerinde ise şükran duygularını kaybederler. Oysa büyük resim bundan çok daha farklıdır. Gözlerimizi yaşlarla dolduran derin ve gerçek şükran duygusu da, yaşamlarımızda ve tüm evrende hüküm süren gizli düzen ve mükemmel uyumu fark edip aydınlandığımızda ortaya çıkar. O zaman kolaylık ve zorluğun diğer tüm zıtlıklar gibi eşzamanlı olarak ortaya çıktığını anlarız. Bunu anladığımızda ise hakiki şükran duygusu kalplerimizi sarar ve Şükür Etkisi'ni yaratan en güçlü sevgi kaynağına ulaşıyoruz.

Hayatımda Eksik Bir Şeyler Var. Şükür Etkisi Bana Nasıl Faydalı Olabilir?

*Minnet duyun.
Şükran dolu bir tavır takının.
Minnet, koŐullardan çok
tutumla ilgilidir.
Sahip olmadığınız Şeylerin
eksikliğini hissettiğinizde,
Tanrı'ya halihazırda sahip
olduğunuz Şeyler için Őkredin!*
- Jim Stephens

Kendi hayatıma ve birlikte çalıŐma fırsatı bulduğum kiŐilerin hayatlarına baktığımda, hepimizin hayatta aradığı bir Şey olduğunu gördüm. Hepimiz farkındalığımızı ve potansiyelimizi yükseltmek istiyoruz. Fakat duyularımız ile algılayabildiğimiz Şeyler kısıtlı olduğu için, sonsuz varlığımızda bizim için gerçekte mümkün olanın ancak küçücük bir parçasını görüyor, duyuyor, tadıyor, kokluyor ve dokunarak hissediyoruz. Diğer bir ifadeyle, hakiki sonsuzluğa kıyasla sınırlı bir gerçeklik deneyimliyoruz. Böylece, ilahi olanın hakiki sonsuzluğu bizim için bir sır olarak kalırken, sadece insanlığın sınırlı gerçekliğini idrak edebiliyoruz. Ayrıca sınırsız arzularımız sebebiyle yolculuğumuz bir türlü bitmiyor, ben bunu “bitmeyiŐ” olarak adlandırıyorum.

Evreni teleskop ve mikroskoplarla inceliyoruz ama onların büyütme kapasiteleri de belli bir seviyeye kadar çıkabiliyor. Bu

yüzden; yukarıdakilerin büyüklüğü ve aşağıdakilerin küçüklüğü bizi aşıyor. Evren sonsuz olsa da bizler sınırlı farkındalığımızla onun sadece “gerçeklik” adını verdiğimiz küçük bir kısmını idrak edebiliyoruz. İdrakimizin ötesinde kalanlar bizim için bir gizem iken, idrakimizin içinde olanlar ise tarihtir. Neden mi tarih? Çünkü bir şeyi idrak edebilmemiz ve işleme koyabilmemiz birkaç milisaniye sürüyor ve dolayısı ile idrak gerçekleştiğinde, idrak edilen şey geçmişte kalmış oluyor.

Böylece, elimizde biraz gizem ve biraz geçmiş ile kalakalıyoruz. Fakat anlık duyuşal farkındalığımızda sürekli bir eksiklik olduğu için, bilinmeyene karşı büyük ilgi duyuyoruz. Ben buna, keşfetme ve genişleme değerlerini teşvik eden bir boşluk hissi diyorum.

Bugüne dek hiç, bir sabah uyanıp da “Daha az ruhani farkındalığa sahip olmak istiyorum” ya da “Daha az zeki olup işimden hiç zevk almamak, dünden daha az paraya ve aile bireyine sahip olmak istiyorum. Daha az arkadaşım olsun ve daha sağlıklı olayım” diyen birine rastlamadım. Bize buna benzer şeyleri söyletebilecek çok zorlu anlar yaşayabiliriz tabii fakat bu anlar geçicidir.

Kısıtlayıcı ve dengesiz duyuşal süreçler sürekli değildir, oysaki gerçek ve ilahi bir şekilde dengelenmiş olan sevgi sonsuz ve güçlendiricidir. İşte bu sevgi dolu ve genişleyen öz, bizim sonsuza yönelik farkındalığımızı ve gerçek potansiyelimizi uyandırır.

Aslında içimizde, bedenimiz dahil olmak üzere, yukarıda söz ettiğimiz bütün alanlarda gelişmek için ebedi bir çağrı mevcuttur. Sevgi aracılığı ile gerçek ve ölümsüz olan benliğimize yani ruhumuza bağlıyız. İçimizde, sonsuzluğa doğru genişlemek için bir arzu, bir çağrı, bir mesaj vardır.

“Halkalar”(Circles) isimli makalesinde Ralph Waldo Emerson şöyle der: “Ruhumuz bizi sürekli daha geniş halkalara davet

eder fakat zihin ve onun inanç sistemi bizi, bilincimiz daha evrensel bir bilinçten daha büyük bir fikre ulaşana dek kendi sınırları içinde tutar. Sonra zihnimizin sınırları biraz daha genişler ve bu işlemin sonu yoktur, sonsuza dek devam eder.”

Zihnimiz, hayatımızın tüm yönlerinde ilahi sonsuzluğu araştırmaya, varlığımızı genişletmeye ve özümüzü uyandırmaya davet ediliyor. Araştırma ve gelişme dürtüsünün ardında yatan boşluk hissi nedeniyle zaten doğuştan bildiğimiz şeyleri aramayı ya da hatırlamayı önemsiyoruz. Boşluklarımız değerlerimizi belirliyor ve en çok eksik olduğunu düşündüğümüz şey bizim için en önemli şeye dönüşüyor. Örneğin; bir ilişkimiz olmadığını düşündüğümüz zaman, ilişki arayışına giriyoruz. Yeterli miktarda paramız olmadığını düşünürsek para peşine düşüyoruz. Bilgisiz olduğumuzu düşünürsek bilgiyi arıyoruz. Neyin “en eksik” olduğunu düşünürsek, onun en önemli şey olduğunu düşünüp, onu aramaya başlıyoruz. Bu eksiklik duygusunu bilincimize taşıyıp bilincin sonsuz merdiveninde bir basamak daha yukarıya çıkmaya çalışıyoruz.

Hiç durmadan kendimizi genişletiyoruz ve sonsuzluktaki boşluklarımız, ölümlü dünyadaki değerlerimizi belirliyor. “Tatmin olmak” deyiminin gerçek anlamı “zihni tahmin etmek”tir. Henry James, “Duyulara ait hiçbir şey ruhu asla tatmin edemez” der. Ruhu tatmin edebilecek yegâne şeyler; şükran ve kalpten gelen sevgidir. Arzularımız değerlerimizi belirler, değerlerimiz kaderimizi şekillendirir. Özlem duyduklarımız değerlerimize yön verir, değerlerimiz kaderimizi belirler, değerlerimiz değişikçe kaderimiz de değişir.

Kaderimiz, yolculuğumuzun uzay zamandaki istikametlerinden sadece bir tanesidir, yolculuğumuz bütün kaderlerimizin bir toplamıdır.

*Kanıksadığınız
Şeylerin içindeki kutsallığı
görebiliyor musunuz?
Mesela asfalt bir yolun ya da
bir çamaŐır makinesinin?
Her Őeyin içindeki “iyi” yönleri
bulmaya odaklanırsanız,
bir süre sonra hayatınızın
Şükranla doluğunu görürsünüz.
O his ruhunuzu besler.
- Haham Harold Kushner*

Her birimiz tamamen kendimize özgü bir değerler hiyerarşisine sahibiz ve benim için çok önemli olan bir Şey sizin için hiç önemli olmayabilir. Sonuç olarak hepimiz dünyaya farklı bakıyoruz. Bir alıŐveriŐ merkezinde dolaŐan bir karıkoca düŐünün. Kadının en yüksek değerleri çocukları, onların giyim kuŐamı, eğitimi ve sağlığı; erkeğin en yüksek değeri ise iŐidir. Kadın dkknların arasında gezerken sadece çocuklar ile ilgili dkknları fark edecek, iŐ konuları ile ilgili Şeyleri ise neredeyse hiç fark etmeyecektir. ocuk bölümünde “dikkat fazlalığı”, iŐe yönelik bölümlerde “dikkat eksikliği bozukluğu” yaŐayacaktır. Kocası ise ocuk bölümünde hiçbir Şeye dikkat etmezken, iŐi ile ilgili dkknlarda her Şeyi fark edecek; iŐe yönelik bölümlerde “dikkat fazlalığı”, çocuklar ile ilgili yerlerde “dikkat eksikliği bozukluğu”na maruz kalacaktır. Sonuç olarak kadın alıŐveriŐ yaparken kocası ortamdanda koparken, erkek alıŐveriŐ yaparken karısı esnemeye başlar. Bu sorunu ozmek için Tanrı dünyaya Starbucks’ı gönderip alıŐveriŐ merkezinin tam ortasına

yerleştirmiştir. Böylece her ikisi de uyanık kalmayı başarıp birbirleri ile iletişim kurabilirler.

Bizim paradoksumuz şudur: Değerler listesinde en alta koyduğumuz şey genellikle kendimizde reddettiğimiz parçalardır. Reddettiğimiz şeyi sahiplenip sevmeyi öğrenene kadar, onu diğer insanlar aracılığı ile tekrar tekrar hayatımıza çekeriz. Değerlerimizi destekleyen şeyleri kollarımızı açarak içeri davet ederiz, desteklemeyenleri ise dışarı iteriz. Yani, yukarıda verilen örnekte; kadının ittiğini erkek, erkeğin ittiğini kadın içeri almaktadır. Bu sürekli oynadığımız bir oyundur. Erkek sadece kendi değerlerini destekleyen şeyleri fark edip onları önemser. Araştırmacılar da böyledir. Bir şeyi araştırırken kendi değer ve inançlarını destekleyen şeyleri kabul ederken, değerlerine aykırı olanlara sırtlarını dönme eğilimi gösterirler.

Yargılama Tuzağı ya da Seni Nereye Koysam?

*Benden farklı olan kişi beni
güçsüzleştirmez zenginleştirir.
Bütünlüğümüz bizden daha
yüce bir şey olan insanlıkta
gizlidir. Hiç kimse kendi
yankısının ya da aynadaki
yansımalarının peşinde değildir.*

- Antoine de Saint-Exupéry

Hayatımızı yaşarken, değerlerimizi sürekli olarak dünyaya ve evrene yansıtırız ve bu sırada her şeyi ölçer ve bu süreçte

kutuplaştırılmaması gereken şeyleri kutuplaştırıp sonsuz ilahi olanı insanlaştırırız. Kendi değerlerimizi yansıtır ve herkesin dünyayı bizim gözlerimizden gördüğünü tahayyül ederiz. Aynı zamanda akılsızca davranarak denklemin bir yarısından, yani bizim değerlerimize ters düşen her şeyden uzak durmaya çalışırız. Değerlerimizi onaylayan kişileri tahta çıkartır, onaylamayanları yerin dibine sokarız. Bunu yaparak kendimizi hayranlık ve tapınma ya da nefret ve küçümseme dolu hayatlara mahkûm ederiz.

Fakat insanları çok yüksek yerlere koyduğumuzda, onlar zihnimizin içinde çok fazla yer ve zaman kaplamaya başlarlar. Eğer buna benzer aşırı derecede bir hayranlık yaşadıysanız, hayran olduğunuz kişileri aklınızdan çıkarmanın çok zor olduğunu bilirsiniz. Bu dengesiz algı yüzünden otomatik olarak hayranlığımızın nesnesi olan objeye karşı sağlıksız bir bağlılık geliştiririz. Onun sadece olumlu yönlerini görürüz ve o yavaş yavaş hayatımızı yönetmeye başlar. Aynı şekilde, bize çok ters gelen bir şey gördüğümüzde de onu “kötü” olarak yaftalar ve ondan uzak durmaya çalışırız. Sorun şu ki nefret de zihnimizde yer ve zaman kaplar.

Gerçekteyse bir şeyi yargıladığımızda; zihnimizde, onun bizden aşağıda ya da yukarıda olduğuna dair sahte bir algı oluşur.

Birisine hayranlık duyuyorsak eğer, o kişi için kendimizi feda etmek isteriz. Kendi değerlerimizi minimize edip hayatımızı o kişinin değerleri ile doldururuz. Kendimizi ona benzetmeye çalışırız ve o zaman da kendimize olan saygımızı yitiririz.

Aşırı derecede yücelttiğimiz kişiler yüzünden kendi varlığımız için şükran duymamaya başlarız. Onların bizde olmayan bir şeye sahip oldukları algısı yüzünden kendimizi sevmemeye başlarız. İnanın bana, onlarda bizde olmayan hiçbir şey yok. Aynı şeylere sahibiz fakat onlar sadece sahip olduklarını farklı bir şekilde kullanıyorlar. Eğer kendimizi küçültüp onlara dönüşmeye

çalışırsak başka birinin hayatını yaşamak zorunda kalırız. Başkasının hayatını yaşayabilmek için de; yapmalıyım, etmeliyim, mecburum ve zorundayım gibi şartlara mahkûm oluruz.

Aynı şekilde, bir başkası değerlerimizi onaylamıyor diye kibirlenip kendimizi beğenmişlik edersek eğer karşımızdakini yerin dibine sokup nefretle dolarız. Bu sefer de kendi yapmalıyım, etmeliyim, mecburum ve zorundayım cümlelerimizle dolar, kibirle şişeriz. Kendi değerlerimizi başkalarına empoze edip onları bize benzetmeye çalışırız. O zaman da etrafımızdakilere yönelik şükran duygusunu kaybederiz.

Başkalarını zihnimizde her yücelttiğimiz ya da alçalttığımızda, yaşamımızda bir şükran eksikliği oluşur. Çoğumuz ya başkaları gibi olmaya ya da başkalarını kendine benzetmeye çalışır. Sadece kendisi olarak takdir edilip sevilme isteyen çok azdır.

*Hata yapmaktan korkmayın;
çünkü gerçekte hata diye
bir şey yoktur.*

- Miles Davis

İnsanları olduğu gibi sevdiğimizde, onlar da sevdiğimiz şeye dönüşürler. Fakat dengesiz bir bakış açısına sahip olduğumuz sürece insanları ya yere göğe sığdıramaz ya da yerin dibine sokarız. Kendi yargılarımızın doğru olduğundan emin oluşumuz ise oldukça komik bir durumdur. Bu noktada insan iradesi ilahi iradeye meydan okur. Bütün bu yargılama süreci “bir şeylerin eksik ya da yanlış olduğu” yanılığından kaynaklanır. Kendimizi ölümlü, duyuları ile hareket eden bir canlı olarak gördüğümüz sürece, bu boşluk ve değer ekseninden kurtulamayız. Şükran duygusundan noksan bir bilinç halindeyken, kendimizi ve

başkalarını yargılama eğilimi gösteririz. Oysa içimizdeki sonsuz potansiyeli hissederek aslında hiçbir Őeyin eksik olmadığını görürüz. Eksik zannettiğimiz Şeyler henüz farkına varmadığımız değişik Őekillerde hayatımızın içindedirler. Bunu anladığımızda boşluk yanılısaması ortadan kalkar ve aradığımız Őeyin potansiyel olarak zaten orada olduğunu görürüz.

Artık yargılayacak, sorgulayacak hiçbir Şey kalmaz. Zihnimiz mkemmел dengesine kavuşur. Aslında her Őeyin bir düzen içinde olduğunu görür, yargılamamızı bitirir ve ‘‘Koşulsuz Sevgi Ruhu’nun’’ dünyasına gireriz. Bu oluş halinde yargı yoktur. Burada sadece diğerlerindeki ilahi güzelliği kucaklar ve kendi ilahi ynmzle barışırız. O anda, hissettiğimiz koşulsuz sevgi ve Şükran çok güçlenir, gerçek olmayanı yansıtılmak yerine gerçek olanı görmeye başlarız ve daha önce görmekten ciz olduğumuz ilahi düzeni görüp ona Őkredemiz.

Hayattaki Amacım Nedir ve Nasıl Amaç Dolu Bir Hayat Yaşarım?

*Dünyadaki görevinin
bitip bitmediğini anlamak
için işte bir lt:
Hayattaysan eğer bitmemiştir.*

- Richard Bach

On yedi yaşında, Hawaii’de bir çadırdaki yaşayıp her gün srf yaparken, striknin zehirlenmesi yüzünden neredeyse ölüyordum. Bu beklenmedik kriz nihayetinde benim için hayırlı bir